

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: L. V.
bytem X
doručovací adresa: X

proti
žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 6. 2020, č. j. JMK 83162/2020, sp. zn. S-JMK 79500/2020/OD/VW,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 6. 2020, č. j. JMK 83162/2020, sp. zn. S-JMK 79500/2020/OD/VW, **se z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Rozhodnutí Městského úřadu Rosice, odboru dopravy, ze dne 6. 2. 2020, č. j. MR-C 4748/20-ODO, sp. zn. MR-S 88907/16-ODO PAL/14, **se z r u š u j e**.
- III. Žalovaný **je p o v i n e n** uhradit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce napadl u Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“) svou žalobou rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 6. 2020, č. j. JMK 83162/2020, sp. zn. S-JMK 79500/2020/OD/VW (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Rosice, Odboru dopravy, ze dne 6. 2.

2020, č. j. MR-C 4748/20-ODO, sp. zn. MR-S 88907/16-ODO PAL/14 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí o přestupku“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla (dříve správní delikt) podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí (dále též „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit tím, že jako provozovatel motorového vozidla X v rozporu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu.
3. Automatizovaným technickým prostředkem Unicam VELOCITY3 používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, bylo zjištěno, že dne 16. 9. 2016 v 06:56 hod., na dálnici D1, v 178,4 km směrem na Prahu, jel nezjištěný řidič výše uvedeného vozidla rychlostí 92 km/h (při zohlednění toleranční odchylky měření 3 km/h) mimo obec v místě, kde byla svislými dopravními značkami B20a povolena nejvyšší dovolená rychlost 80 km/h, čímž porušil ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, což vykazuje znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona.
4. Za spáchání daného přestupku byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Napadené rozhodnutí

5. V rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný nejprve zrekapituloval obsah správního spisu a dosavadní průběh řízení, přičemž dospěl k závěru, že podané odvolání není důvodné. Ve vztahu k namítanému zániku odpovědnosti za přestupek žalovaný uvedl, že právní úprava obsažená v zákoně č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nový přestupkový zákon“), není pro žalobce příznivější, přičemž lhůta k zahájení přestupkového řízení stanovená zákonem o silničním provozu byla dodržena.
6. K dalším námitkám žalobce pak žalovaný doplnil, že registrační značka je dostatečným identifikátorem vozidla, kterým došlo ke spáchání přestupku. Všechny důkazy pak byly řádně provedeny, a to mimo ústní jednání, o čemž byl žalobce řádně vyrozuměn. Rozdělení jednotlivých důkazů pro účely odůvodnění rozhodnutí ve věci není podstatné. Podle žalovaného bylo rovněž spolehlivě prokázáno, že v místě spáchání přestupku byl dopravním značením stanoven rychlostní limit na 80 km/h, včetně skutečnosti, že rychlost vozidla byla změřena řádně ověřeným rychloměrem.

III. Žaloba

7. V žalobě bylo namítáno, že napadené rozhodnutí je zmatečné a nepřezkoumatelné. Konkrétně žalobce argumentoval tím, že vozidlo bylo v prvostupňovém rozhodnutí označeno pouze registrační značkou. Kromě toho žalobce brojil proti postupu správních orgánů, které vycházely z podkladů, které nebyly jako důkaz řádně provedeny. Bez ohledu na tuto skutečnost je žalobce toho názoru, že spáchání přestupku nebylo spolehlivě prokázáno, a to zejména ve vztahu k údajnému umístění

svislé dopravní značky B20a, kterou měla být nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 80 km/h.

8. Stejně tak lze podle žalobce pochybovat o tom, zda jsou ve správním spisu založeny originální snímky z rychloměru, které měly být prvostupňovému orgánu postoupeny elektronickou cestou. Jsou to však správní orgány, které mají povinnost spolehlivě zjistit skutkový stav věci, popř. rozhodnou ve prospěch obviněného z přestupku, pakliže jsou dány důvodné pochybnosti. Závěrem žaloby žalobce dále poukázal na průtahy řízení, včetně skutečnosti, že odpovědnost za přestupek vlivem uplynutí promlčecí doby zanikla.
9. Z těchto důvodů žalobce navrhl, aby krajský soud napadené a prvostupňové rozhodnutí zrušil, uložil žalovanému povinnost k náhradě nákladů soudního řízení a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že s podanou žalobou nesouhlasí. Podle jeho názoru bylo prvostupňové a napadené rozhodnutí vydáno v souladu se zákonem, přičemž všechny odvolací námitky byly řádně vypořádány. Žalobce závěry správních orgánů stran skutkového stavu věci důvodně nezpochybnil. Ve zbytku se žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

11. Ve správním spisu se nachází zejména úřední záznam o přijatém oznámení přestupku, včetně kopie výstupní fotodokumentace z rychloměru. Na základě těchto podkladů byl žalobce jako provozovatel vozidla vyzván k úhradě určené částky nebo sdělení údajů umožňujících identifikaci řidiče vozidla. Na doručenou výzvu bylo reagováno přípisem ze dne 24. 1. 2017, ve kterém žalobce spáchání přestupku zpochybnil. Z toho důvodu došlo k vydání usnesení ze dne 28. 6. 2017, č. j. MR-S 88907/16-ODO PAL/4, kterým bylo řízení ve věci podezření na spáchání přestupku podle ust. §125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu odloženo.
12. Prvostupňový správní orgán poté do správního spisu založil výpis karty vozidla X a elektronický nosič dat (CD), na kterém je obsažen zejména ověřovací list rychloměru, potvrzení o proškolení policisty a stavebně-technické podklady týkající se přestavby daného úseku pozemní komunikace, včetně stanovení přechodné úpravy silničního provozu.
13. Následně došlo k vydání příkazu ze dne 23. 8. 2018 (doručen dne 24. 8. 2018), proti kterému žalobce podal odpor. V důsledku toho bylo pokračováno v přestupkovém řízení se žalobcem jako provozovatelem předmětného vozidla a příslušný správní orgán vyzval žalobce k seznámení se s podklady pro rozhodnutí, a to v rámci provádění důkazů mimo ústní jednání dne 5. 2. 2019.
14. Dne 6. 2. 2020 bylo vydáno rozhodnutí o přestupku, proti kterému žalobce podal odvolání. Následně bylo vydáno napadené rozhodnutí, které je v současné době předmětem soudního přezkumu.

VI. Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).
16. V souladu s ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
17. Soud ve věci rozhodl v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. bez nařízení ústního jednání.
18. Žaloba je důvodná.
19. Žalobce v žalobě sdružil větší množství námitek, kterými z různých důvodů brojil proti nezákonnosti prvostupňového a napadeného rozhodnutí. Jedna z těchto námitek byla založena na tvrzeném zániku odpovědnosti za přestupek vlivem uplynutí zákonem stanovené lhůty k jeho projednání. Krajský soud se proto v kontextu argumentace žalobce nejprve zabýval tím, zda vůči němu mohla být odpovědnost za přestupek provozovatele vozidla uplatněna.
20. V době spáchání přestupku bylo v ust. § 125e odst. 3 zákona o silničním provozu stanoveno, že: *„Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže o něm příslušný orgán nezahájil řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 4 let ode dne, kdy byl spáchán.“* V pátém odstavci téhož zákona bylo dále uvedeno, že: *„Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby^{38c)} nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby; obdobně to platí pro odpovědnost fyzické osoby za správní delikt podle § 125f.“*
21. V průběhu správního řízení došlo dne 1. 7. 2017 k nabytí účinnosti nového přestupkového zákona, který zavedl nová pravidla ohledně délky a běhu promlčecích dob, jejichž uplynutí má za následek zánik odpovědnosti za přestupek.
22. Podle ust. § 30 písm. a) nového přestupkového zákona: *„Promlčecí doba činí 1 rok.“*
23. Podle ust. § 31 odst. 1 téhož zákona platí, že: *„Promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.“*
24. Podle ust. § 32 odst. 2 písm. téhož zákona: *„Promlčecí doba se přerušuje a) oznámením o zahájení řízení o přestupku, b) vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným, c) vydáním rozhodnutí o schválení dohody o narovnání; přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová.“*
25. V ust. § 112 odst. 1 nového přestupkového zákona je dále stanoveno, že: *„Na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona. Odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem*

nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější.“

26. V době svého přijetí nový přestupkový zákon obsahoval rovněž ust. § 112 odst. 2, ve kterém bylo uvedeno, že: *„Ustanovení dosavadních zákonů o lhůtách pro projednání přestupku nebo jiného správního deliktu, lhůtách pro uložení pokuty za přestupek nebo jiný správní delikt a lhůtách pro zánik odpovědnosti za přestupek nebo jiný správní delikt se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nepoužijí. Odpovědnost za přestupek a dosavadní jiný správní delikt však nezanikne dříve, než by uplynula některá ze lhůt podle věty první, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.“*
27. Následně ovšem došlo k vydání nálezu Ústavního soudu ze dne 4. 2. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 15/19, publikován pod č. 54/2020 Sb. (rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná na <https://nalus.usoud.cz>), kterým bylo rozhodnuto o zrušení první věty ust. § 112 odst. 2 nového přestupkového zákona, a to s odůvodněním, že zbývající část daného ustanovení je i po zásahu Ústavního soudu třeba chápat v původním významu zrušené věty první, tedy že se jedná o lhůty pro projednání přestupku nebo jiného správního deliktu, lhůty pro uložení pokuty za přestupek nebo jiný správní delikt a lhůty pro zánik odpovědnosti za přestupek nebo jiný správní delikt.
28. V této souvislosti byl poté vydán nálezh Ústavního soudu ze dne 16. 6. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 4/20, publikován pod č. 325/2020 Sb., kterým byla zrušena také druhá věta výše uvedeného ust. § 112 odst. 2 nového přestupkového zákona. V rámci odůvodnění daného nálezu Ústavní soud konstatoval, že čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod je třeba aplikovat ke všem součástem trestnosti, pod které spadá také právní úprava běhu promlčecích dob stanovených zákonem k zániku odpovědnosti za přestupek.
29. Při posouzení, zda je pozdější právní úprava pro pachatele příznivější, je podle právního názoru Ústavního soudu nezbytné zohlednit celkový výsledek takového postupu z hlediska trestnosti, a to s přihlédnutím ke všem právně rozhodným okolnostem případu. K porušení čl. 40 odst. 6 věty druhé Listiny základních práv a svobod dojde také za předpokladu, pokud by pachatel byl potrestán za spáchání přestupku přesto, že by odpovědnost za přestupek podle nové právní úpravy zanikla ještě před vydáním rozhodnutí o přestupku, tedy že přestupek by za užití nové právní úpravy byl již promlčen.
30. Krajský soud je toho názoru, že výše uvedené právní názory Ústavního soudu je nutné aplikovat také v nyní projednávané věci, a to s odkazem na ust. § 112 odst. 1 nového přestupkového zákona.
31. Ke spáchání přestupku došlo dne 16. 9. 2016, přičemž prvostupňový správní orgán vydal příkaz mající za následek zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla dne 23. 8. 2018 (doručen následujícího dne - viz doručenka), tedy až po marném uplynutí zákonem stanovené promlčecí doby [ust. § 30 písm. a) ve spojení s ust. § 32 odst. 2 nového přestupkového zákona].
32. Na základě výše uvedeného lze dospět k závěru, že odpovědnost žalobce za přestupek zanikla dříve, než bylo ve věci pravomocně rozhodnuto (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2010, č. j. 7 As 61/2010 – 89; dostupný na

www.nssoud.cz), protože bylo prvostupňové a napadené rozhodnutí vydáno v rozporu se zákonem. Krajskému soudu tak nezbylo, než prvostupňové a napadené rozhodnutí zrušit.

33. Zbývajícími žalobními námitkami se již zdejší soud nezabýval, neboť by jejich vypořádání bylo nadbytečné.

VII. Závěr a náklady řízení

34. Po důkladném přezkoumání napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, tedy krajský soud shledal žalobní námitku týkající se zániku odpovědnosti za přestupek vlivem uplynutí promlčecí doby stanovené zákonem jako důvodnou a nezbylo mu tak, než napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení, přičemž s přihlédnutím k důvodu nezákonnosti shledal krajský soud nezbytným též zrušení rozhodnutí prvostupňového správního orgánu ve výroku II. tohoto rozsudku (§ 78 odst. 3 s. ř. s.).
35. V této souvislosti krajský soud příslušnému správnímu orgánu ukládá, aby v navazujícím řízení rozhodl tak, že řízení ve věci přestupku provozovatele vozidla se podle ust. § 86 odst. 1 písm. h) ve spojení s ust. § 112 odst. 1 nového přestupkového zákona zastavuje, protože zákonem stanovená promlčecí doba k jeho projednání uplynula.
36. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci měl plný úspěch ve věci žalobce, proto má právo na náhradu nákladů řízení. Ze soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady řízení pouze za zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Celkem je tedy žalovaný povinen žalobci na nákladech řízení nahradit částku 3 000 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28. února 2022

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce

